

Трунов Костянтин Архипович

СЕРЕД учасників визволення Ровенщини від білополяків влітку 1920 року був Костянтин Архипович Трунов, який у той час командував 34-м кавалерійським полком 6-ї кавалерійської дивізії Першої Кінної армії. Полк вів бої за визволення тодішніх Ровенського та Дубнівського повітів. Ось як описує один з боїв, у якому брав участь Костянтин Архипович, командуючий Першою Кінною армією С. М. Будьонний:

«Біля лісу між Хотиним і Боратинем, куди ми приїхали, знаходилася 2-а бригада 6-ї кавдивізії. Комбриг І. Р. Апанасенко готував її до атаки в кінному строю.

Несподівано з-за висотки на південь від Боратина почали виходити колони ворожої піхоти. Вони просуvalись вздовж лісу на північний захід, ніби спеціально підставляючи себе під удар. Крайнього моменту для атаки не можна було і придумати. Я наказав Апанасенку негайно атакувати.

Одночасно вдарили 1-а і 2-а бригади 4-ї дивізії. Кілька хвилин рубки, і противник — це був 9-й прикордонний полк — зім'ятий натиском кінармійців, побіг до Жабокриків (нині село Бригадирівка Червоноармійського району — ред.), кидаючи артилерію, гвинтівки і обози.

Паніка, яка охопила 9-й прикордонний полк, ніби подум'я перекинулася на інші частини 35-ї польської піхотної бригади. Її полки залишили позиції на березі ріки Пляшівки і покотились на південь до села Ситне. 34-й кавалерійський полк К. А. Трунова увірвався в Ситне і захопив міст через річку Ситенку, відрізав противнику шлях назад. З відчаю білополяки кидались в контратаку, намагаючись пробитися до мосту. Але безуспішно. Нарешті велика група ворожої піхоти обійшла Ситне і побігла до села Крупець».

25.07.1886 — 3.08.1920.

Народився в с. Терновське (Ставропольський край).

Влітку 1920 року командував 34-м кавалерійським полком 6-ї кавалерійської дивізії, яка у складі 1-ї Кінної армії визволяла Ровенщину від білополяків.

Похований біля м. Дубно.

В цьому бою кінармійці взяли у полон понад тисячу солдат і офіцерів ворога, захопили 25 гармат, 103 кулемети, бронепойзд, численні обози з боеприпасами та продовольством.

А про останній бій Трунова біля сіл Коношків, Клекотова та Лешнева (Львівська область) 3 серпня 1920 року розповіла газета Першої Кінної армії «Красный кавалерист». Трунов, — писала газета, «в атаці вже встиг звалити сім польських вершників і, не маючи більше куль у своєму нагані, кинувся за двома польськими офіцерами, які тікали на одному коні. Сміливцю вдалося звалити їх панські голови гострою шаблею, якою він рубав білогвардійську наволоч від Воронежа до Чорного моря і тут, на західному фронті, аж до села К. Але один з негідників-білогвардійців вистрелив прямо в упор з маузера в тов. командира, і куля попала прямо в скроню, і вмить не стало героя К. Трунова, батька-командира, як говорить полк... Білці підібрали тіло свого шановного командира і разом з собою по виляху бою довели до хутора Бяратина» (мабуть, нині село Боратин Червоноармійського району — ред.).

А далі, як розповідає очевидець загибелі і похорону К. А. Трунова О. І. Бурикін, колишній командир 32-го кавалерійського полку, на захід, в 5—6 верстах від міста Дубно

на піщаному невеликому, порослому тоді кущами схилі, невеличкій річечки поховали К. А. Трунова. Поховали його за містом тому, що тривали бої і місто переходило з рук в руки, не хотіли, щоб ворог знущався над останками Трунова. На похороні виступили начдив С. К. Тимошенко, командир П. В. Бахтуров, військомом 2-ї кавбригади тов. Ширяєв, комбриг І. Р. Апанасенко, В. І. Книга та інші командири.

Виступаючи згадували Костянтина Архиповича найтеплішими словами, розповідали про його життя. А народився Костянтин Архипович у багатодітній родині селянина-бідняка у мальовничому селі Терівка. Звідси в 1912 році він був призваний на військову службу. Революційні події 1917-го застали його, кавалера найвищих солдатських нагород — чотирьох Георгіївських хрестів, на Південно-Західному фронті.

У січні 1918 року Трунов повернувся додому. Тут організував Перший Ставропольський радянський партизанський загін (1000 чоловік), яким і командував. У вересні 1918 року місцеві загони реорганізуються. Була створена Північно-Блодарненська радянсько-селянська дивізія (згодом Друга Ставропольська дивізія), якою командував І. Р. Апанасенко. Один з полків її і очолював К. А. Трунов.

Дивізія громила ворогів на Ставропольщині, під Царицином. Потім 31-й Білоріченський полк під командуванням К. А. Трунова увійшов до 6-ї кавалерійської дивізії Першої Кінної армії, яка визволяла Ровенщину від ворогів Радянської влади.

«Зміна», № 40, 1987 р.

Редактор А. ЛІСНИЧИЙ.

Прапор перемоги. — 1987. — 26 травня.